

„Dřítečský expres“ první v cíli Generálního mistrovství OS CHPH Pardubice 2008

Autor článku: Tomáš Bouška

V obci Dříteč nacházející se na polovině cesty mezi Pardubicemi a Hradcem Králové, poblíž dominanty Pardubicka – Kunětické hory, chovají své holuby František a Leoš Vildovi, chovatelská dvojice otce Františka (r. 1947) a syna Leoše (r. 1971).

Po několika sezónách, kdy jim k absolutnímu vítězství scházel někdy jen ten pověstný krůček, se v roce 2008 dočkali a získali prvenství v Generálním mistrovství OS Pardubice. Dovolte mně tedy Vás pozvat k malému ohlédnutí bilancujícímu nejen tak úspěšnou sezónu 2008.

Jméno Vild není žádnou krátkodobě zazářící kometou ve výsledkových listinách OS Pardubice. Zkušenější polovina současného tandemu František se věnuje holubům již od svých mladých let, a jak dnes již s nadhledem vzpomíná, byl holubářským bláznem částečně poznamenaným dobovým zaměřením na standardní holuby.

Sám Franta na toto období vzpomíná:

Byla to doba, kdy jsem skutečně za holuby „dýchal“. Měl jsem štěstí na výborné holubářské kamarády - učitele, ať už to byli chovatelé Otto Bukovský, Václav Hampl, Josef Pešek a další. Např. Josef Pešek je chovatel, který udělal pro chovatelství na Hradecku obrovský kus práce, dlouhá léta vykonával funkce výcvikáře, výpočtáře, posuzoval na výstavách, radě chovatelů pomohl kvalitním chovným materiálem, Václav Hampl byl pan chovatel s neuvěřitelně malým stavem holubů na dnešní dobu, které však dokázal perfektně poznat a připravit na závody. Byly to časy, které mne chovatelsky utvářely a zformovaly na celou moji další cestu s holuby a žiji a těším z toho dodnes. S nostalgií musím vzpomínat na posezení a chovatelské debaty v restauraci v Březhradě, mnohdy prodloužené až za zavírací hodinu a prověřující dispozice zúčastněných pro „extrémně dlouhé tratě“, na nejen pondělní diskuse v soustružně hradeckého ČKD o tom jak to víkendů letělo, na návštěvy u mnoha chovatelů. Moji tehdejší holubi, z části místního původu, zčásti dovezení od Františka Bartla z Královských Vázan, Josefa Peška z Březhradu a Josefa Diviše z Plzně, mne dokázali velmi slušně reprezentovat v tehdejší OS Pardubice, která měla přes 300 členů, vrcholem pak byla účast mého holuba na CV v Popradu v kategorii standard. A tehdejší styl závodění, tedy viděno dnešními měřítky s důrazem na střední až delší tratě v mnohdy tvrdých povětrnostních podmínkách z jihovýchodu (Slovensko, Maďarsko), to byl a je „můj šálek čaje“. V závodech od 400 km výše vidím smysl a naplňování cíle, pro který jsou poštovní holubi chováni. Závody ze 130 - 220 km nepovažuji za závody, ale jen za užitečné rozlety zejména pro mladé holuby. Z takových „závodů“ Vám přiletí prakticky vše, bez elektronického konstatování nemáte šanci na přednější umístění a skutečné závodníky stejně na těchto tratích nevyberete. Chápu, že je to dnes určitý trend v závodech, ale můj názor to určitě nezmění. To samé platí i pro jeden z nejnádhernějších zážitků každého holubáře, a to je sledování vracejících se závodníků. Mohu upřímně přiznat, že se mně překrývají až smazávají vzpomínky na hromadné a úspěšné dolety z tratí typu Chomutov apod., ale dodnes vidím před sebou některé ze svých holubů dolétávající z Oostende, Lille, Koblenze a podobných tratí, na to se prostě nedá zapomenout, to jsou holubářské svátky. To je můj chovatelský adrenalin, holub úspěšný na takových distancích pro mě vždy byl a zůstane „pan holub“ a takový holub má své opodstatnění i v chovu. A nemám vůbec dobrý pocit z toho, že se dnes mnohdy holubům až příliš ubírá z náročnosti na ně původně kladenou, chovatelům a tím pádem i jejich holubům kolikrát chybí srdce

velkých hráčů a bojovníků, uspokojujeme se s dolety z krátkých tratí, bojíme se kdejaké dešťové přeháňky či protivětru. Tolik můj názor, můj přístup k chovu PH, který se snažím naučit i svého syna Leoše.

To bylo tedy ohlédnutí za sólovou kariérou staršího z dvojice Vildových. Od kdy se datuje vaše otcovsko-synovská spolupráce?

Po 12-ti leté pauze, kdy jsem se věnoval jiným zálibám jako např. závodnímu plavání a rybařině, jsem byl Leošem přemluven k návratu k holubům v roce 1997. Základem pro nově založený chov byli holubi předního chovatele Bohumíra Sodomky z Březhradu, pocházející z holubů Ladislava Hlíny a Jirky Kyslíka, původ Stichelbout a Janssen. S odchovy z těchto holubů jsme v krátké době dosáhli výborných výsledků. Již v roce 1998 jsme vyhráli mistrovství holubat v OS Trutnov v konkurenci 116 chovatelů. Velkým individuálním úspěchem byl výkon holouběte 98-09-17361, které se stalo s koeficientem 8,79 prvním Eso holoubětem České republiky.

Postupně jsme do těchto holubů křížili různé holuby zakoupené na dražbách z několika zdrojů. Jednak to byli holubi Ing. Matušky, tvrdě červená holubice 98-036-7702 Silvere Toye z linie Rudý Tarzan dala ve spojení se synem dalšího Matuškovy holuba 91-70-3130 Delbar z linie Ballon několik výborných závodníků na ST a DT.

Další trefou do černého byla koupě holubice od brá Uherků 99-0253-599 kmene Fabry, Espt, Ons, z linie „Olympionika Basilej 1997“. V zapáření na syna výše uvedené páry Matuškových holubů Delbar x Toye jsme se dochovali několika špičkových dlouhotraťových holubů, vesměs krásně červenokapatých s černými znaky v křídlech a ocase. Nejvýkonnějším holubem z této kombinace byl holub 00-0128-77, 1. holub Mistrovství dlouhých tratí Vých. Čech 2005 v počtu bodů a nejvýkonnější holub OS Trutnov v letech 2004-2005. Pomyslný prapor úspěchů naší „rudé gardy“ po něm převzal další červeňák z této krve 04-0130-3, letošní 3. Eso MDTVč a nejlepší holub ve výkonu za rok v OS Pardubice. V jeho žilách koluje i další krev na našem holubníku vysoce ceněná pro svoji úspěšnost, a to je krev holuba 99-0202-16, tmavokapatého originála od Škovranů, 100% Fabry holuba a polovičního bratra jejich olympijského vítěze 02-0202-363 „Nema“ v kategorii A z belgického Oostende 2007.

Další takovou rodinou zanechávající znatelnou stopu v našem chovu jsou holubi od Františka Křivy z jeho holubů Delbar, Gorin, Espt, delbarský holub 97.S.7570 od Jozefa Saba, výkonná holubice 97-014-2154 Delbar x Imbrecht od Mirka Vojtěcha s výkonem přes 18.000 km za život. Nově do této rodiny holubů zapadl s velmi nadějnými odchovy holub od L. Potůčka Delbar x Aarden z linie „Mistra světa Balona“.

Samostatnou kapitolou jsou černí holubi původu Stichelbout, které zná mnoho kamarádů z návštěv našeho holubníku. Základním párem pro odchov těchto holubů byla holubice J. Follmanna Stichelbout x Janssen, zapářená na ke mně zalétlého německého Stichelbout holuba od Roberta Mehlmana, jak se mně později podařilo vykorespondovat. Tento pár u nás odchoval celou řadu výborných jedinců, odchovy létají již od ročáků a výborně se osvědčili i při zakřížení do jiných linií chovaných na holubníku.

Nejaktuálněji zkusíme holuby od slovenského chovatele p. Š. Boroše z Velkého Mederu, původ Van de Poel x Stichelbout a holuby od přítele L. Peška ze Sedlčan původ Thoné x Schellens.

Z výše uvedeného je patrné, že páteří našeho chovu jsou tvrdší holubi Stichelbout, Fabry, Delbar, do kterých připárujeme nové holuby spíše středotraťového zaměření s cílem neztratit u holubů základní rychlost při zachování odolnosti a schopnosti návratu i při horším počasí. I z tohoto důvodu u nás nenajdete moc Janssenských holubů. Netvrdíme, že je v rodokmenu našich holubů sem tam nenajdete, ale jak

jsme uvedli, jen jako jednorázovou transfúzi rychlé krve. Též musíme říci, že nejsme zastánci přílišného vkrevňování holubů a spíš holuby křížíme, přičemž dáváme jednoduše na svůj pocit a vlastní přesvědčení, že se k sobě dotyční dva holubi hodí. Sledujeme výkon, sportovní typ holuba, prostý přístup, kdy výborní závodníci jsou i dobrými rodiči a posouvají úspěšnou generaci dál. Neděláme z chovu holubů zbytečnou vědu, ostatně nedělali ji ani naši předchůdci a závodili s holuby a bavili se!

H 01-0128-849

Stichelbout x Thoné, dvojnásobný účastník CV v kategorii standard

H 02-0128-226

Delbar, třetí dolétlý holub ze Sint Nicklaas přinášející jistotu mistrovského titulu

H 02-0128-261

Delbar x Fabry, vítěz kategorie C v OS Pardubice 2008

Jakým způsobem jste připravovali holuby na mistrovskou sezónu 2008?

Už na konci listopadu předešlého roku po dokončení pelichání jsme očkovali proti paramyxoviróze Colinakem, potom v únoru následovalo očkování Salmovacem proti salmonelóze, v březnu po nasednutí na vejce jsme tlumili trichomoniády Metrozolem a kokcidiózu víceúčelovým Sutricolem. Preventivní kúry jsme zakončili aplikací Doxygalu na dýchací cesty týden před zahájením sezóny. Vždy po ukončení podávání léků jsme dávali holubům na krmnou dávku bílý jogurt s kvasnicemi. Od roku 2005 létáme na klasické vdovství pouze se samci při odchovu kompletní první líhně, protože chovnou voliéru nemáme a musíme tudíž (a rádi) odchovávat od závodníků – vdovců. Vdovce jsme zapářili 20. února, normálně si odchovávali první kolo mladých a po nasednutí na druhé vejce jsme je rozdělili, když měli vejce staré od 5 do 10 dnů. Rozdělení proběhlo nekomplikovaně, holuby jsme vyhnali ven z holubníka, hnízda s vejci jsme zrušili. Holubice jsme nechali s holuby do dalšího dne, aby se trochu srovnali, a potom jsme je již odchytli a přenesli do voliéry pro vdovy. I přesto, že jsme před sezónou nedělali žádné soukromé nácviky, holubi se zdáli být ve výborné letové kondici a na holubníku to jenom vřelo a holubi při proletech „řádili jak tajfun“. A tak jsme mohli na první závod Chomutov 8. května vyrazit na konkurenci se stoprocentně připraveným týmem vdovců.

H 03-0130-205
Stichelbout, v r. 2008 6 tratí

H 04-0130-3
Fabry, 3. ESO MDTVč, 1.holub výkon za rok 2008 v OS Pardubice

Jakým způsobem jste se starali o svůj tým závodníků následující tři měsíce hlavní sezóny?

Režim vdovců v sezóně byl přizpůsoben našim možnostem, syn Leoš v Dříteči nebydlí a jezdil jen na víkendy a já chodil do práce a tak starost o holuby byla do pátečního večera jen na mně, o víkendu se potom zapojil i syn. Ráno jsem vždy vypustil holoubata, vdovci zůstali zavření a po mém návratu z práce byla holoubata svolána do holubníku a poté šli vdovci na prolet trvající 1 hodinu. Vdovce jsem zásadně neplašil nějakým praporem či míčem, pokud jsem vycítil, že potřebují víc létat, zavřel jsem vlety a dravci je zvedli ze střechy a donutili je odlétat si svoje. Po zhruba půlhodině jsem vlety otevřel a ještě si mohli nějaký čas chodit dovnitř a ven a já se z křesla pod ořechem díval a kochal se. Individuálně jsme vdovce v průběhu týdne nevyváželi, zdraví a vitální holubi vám v tréninku kolem domu sami ukáží, jak na tom jsou. I když mám zkušenost s holubem 02-0128-261, který byl do 10 minut od otevření vletů zpátky v holubníku, trénovat se mu nechtělo ani trochu, přesto na dlouhých tratích patřil mezi moje nejlepší závodníky a je letošním vítězem olympijské kategorie C v OS Pardubice. Nejen fotbal nemá logiku .....

Na krmení jsme používali v tuzemsku dostupné směsi, před sezónou jsme si pořídili dietu a závodní směs včetně hrachu s tím, že od příletu ze závodu až do pondělního večera vdovci dostávali dietu, od úterního rána až do pátečního rána závodní směs a v pátek večer a v sobotu dopoledne před nasazením opět dietu, krmení byli vždy ze společného krmítka. Vdovcům jsme ukazovali holubice před KT a ST vždy po dobu přibližně 10-15 minut, kdy se mohli spolu zahoukat na hnízdech, po návratu spolu byli od půl hodiny až po hodinu dle náročnosti závodu. Před DT jsme holubice neukazovali, vdovci šli na závody z otočené misky, na které strávili cca 1 hodinu a holubice viděli až po návratu po dobu 1-2 hodiny. Jedinou výjimkou bylo Oostende, kdy jsme vdovcům dali holubice na celou noc před nasazením, které probíhalo časně ráno a paradoxně to byla pro nás výsledkově nejhorší dlouhá trať sezóny a vůbec jediný závod, kdy jsme neumístili plné družstvo. Ale chtěli bychom zdůraznit, že za primárně důležité nepokládáme ani délku pobytu vdovce s vdovou, ani zda ukázat či neukázat před závodem, ale vdovu samotnou, její vztah k vdovci a její chování při kontaktu s ním. Tam se vytváří předpoklad pro rychlý a úspěšný dolet a kdo zvládne po tři měsíce udržet vdovu zapálené pro své pánské protějšky, ten je na nejlepší cestě k vrchním příčkám výsledkových listin. A také je třeba mít s holuby vztah, my tomu říkáme, že holubi musí být „vykocaní“. Nesmí se chovatele bát a musí zůstat v klidu při chovatelově přítomnosti na holubníku, být na něj zvyklí a na tom je třeba pracovat po celý rok.

H 04-0130-146

Stichelbout, v r. 2008 7 tratí

Nasazovali jste v sezóně další podpůrná přeléčení nebo jiné podpůrné přípravky?

V sezóně jsme přeléčovali pouze trichomoniády tabletováním Ronidazolem dvakrát a dýchací cesty Doxygalem jedenkrát. Každou středu měli holubi odpoledne k pití bylinkový čaj s medem, 1-2 krát týdně pivní kvasnice, po doletu elektrolyt. Toť vše. Nevěříme na kondiční prášky a jiné „zaručené“ přípravky pro vrcholnou formu, tudíž jsme o nich ani neřekli našim holubům a oni i tak závodili výborně.

Jak jste vůbec tuto sezónu prožívali? Očekávali jste takový úspěch?

Jak asi všichni vědí, vrátili jsme se my sami i celá naše ZO Staré Ždánice po několika letech zpět do OS Pardubice, kam asi geograficky stejně patří. To, že jsme konkrétně my v minulosti závodili v OS Trutnov a Hradec Králové je dáno naší polohou, kdy jsme skutečně na hranicích těchto OS a protože máme dost kamarádů na obou stranách, tak nás různá hecování o zlehčování kvalit našich holubů a naše vlastní sportovní ctizádost se předvést dovedla k působení v různých oblastních sdruženích. Nyní ale považujeme tyto „střídavé starty“ za ukončené, v Pardubicích jsme spokojeni jak se závodním plánem, tak i s organizací celé chovatelské činnosti. Samozřejmě jsme respektovali sílu pardubických chovatelských špiček, ale zejména na dlouhých tratích jsme viděli prostor, kde bychom mohli soupeřům ukázat záda a získat na ně body. Měli jsme pro rok 2008 takový kádr DT holubů s ohledem na kvalitu, zkušenosti a počet, že jsme si v této disciplíně skutečně věřili. Střední tratě neměly být problémem, i když tam jsme až na první místo nepomýšleli a krátkých tratí jsme se báli nejvíc. Jak jsme uvedli výše, holubům této kategorie se cíleně vůbec nevěnujeme a tak bylo pro nás velkým a radostným překvapením, když jsme se dokázali celým seriálem KT úspěšně probít díky ročním holubům veskrze dlouhotraťové krve vedeným ve vdovství. Tito mladíci skutečně zaletěli fantasticky, létali stabilně bez výkyvů a dokázali vyhrát pro nás titul Mistra ročních holubů OS. Ohledně generálního mistrovství měla podle našeho názoru největší šance na titul chovatelská dvojice Nováků z Dolan, kteří jsou rovněž členy ZO Staré Ždánice. Jejich široký, profesionální záběr na všechny typy tratí při vysoké kvalitě závodníků v dostatečném počtu z nich dělalo favority číslo jedna a tito se také dostali do poloviny sezóny na čelo s námi za zády. Bylo jasné, že rozhodnou zbývající dvě červencové dlouhé tratě, tam se rozdávaly velké body a na krátkých a středních se ze špičky nikdo nesplete. Do absolutní špice pořadí se dotáhl od června se neustále zlepšující březhradský Bohouš Sodomka a tak před posledním víkendem sezóny jsme byli tři kandidáti na vítězství, což v Pardubicích už delší dobu nezažili. Na programu byl dvojjázd, dlouhá trať ze Sint Niklaas (828 km) a střední ze Schweinfurtu (405 km) Počasí bylo typické pro konec července, tedy výrazné teplo a dusno a k tomu ještě protivítr. To udělalo i ze Schweinfurtu hodně těžký závod, a třebaže jsme pětičlenné družstvo umístili velmi dobře, přičemž pátým dolétlým byl k našemu překvapení ročák z naší delbárské linky, zůstalo nám na této trati pár nalítaných holubů, které bychom teď měli rádi doma. Ale tak to chodí, a když jde o mistra, musí se hrát s těmi nejvyššími kartami a něco se musí i obětovat. Stejně „ztuha“ se vraceli i holubi z Belgie, kombinace horka a protivětru na samém konci sezóny prověřila jak fyzickou kondici holubů a jejich vůli k návratu tak i psychiku čekajících chovatelů. Holubi začali dosedat na své holubníky až druhý den po startu v dopoledních hodinách, my jsme konstatovali první dva holuby v 10,54 a 11,13 a pro potvrzení jistoty mistrovského titulu jsme potřebovali třetího holuba k uzavření tříčlenného družstva, neboť Bohouš Sodomka zaletěl fantasticky a měl tři holuby doma od 10,51 do 13,59. Nezbývalo než čekat a doufat, závod stále ještě trval a v 16,07 jsme se dočkali. Holub 02-0128-226 nám s definitivní platností přinesl titul generálního mistra a tím mně dal ten nejkrásnější dárek k mým 61. narozeninám, které jsem právě den předtím - 26.7. oslavil.

Tak to byl happyend jak z amerického filmu, na jehož konci nezůstává jedno oko suché a těžko se hledá další otázka. Takže poslední slovo máte Vy a je jen na Vás o čem bude.

Snad jen naše přání, aby chovatelé brali holuby víc oddechově, pro většinu z nás je to jen záliba sloužící jako relaxační prvek a protipól ke stresu, který nám přináší běžný život a práce. Bavme se holuby, snažme se vtáhnout do našeho sportu nové lidi, kteří by táhli tu pomyslnou káru s námi dál. Těm nově příchozím pomáhejme kvalitním materiálem i radou, aby se „chytli“ a vydrželi u holubů co nejdéle. K nám do Dříteče se naučili jezdit někteří z těch mladších, přenechali jsme jim odchovy z našich nejlepších holubů a jejich první úspěchy jsou i pro nás svým způsobem vítězství.

H 05-0130-302

Stichelbout x Toye, 3. ESO OS Pardubice

H 05-0130-336

Fabry x Espt, v r. 2008 7 tratí

H 05-0130-439

Fabry, bratr „3“, v r. 2008 10 tratí, 7. ESO OS Pardubice

Mně nezbyvá než poděkovat oběma pánům za trpělivost a otevřenost při poskytování informací potřebných při mém všetečném hledání pravdy jak k titulu mistra dojít, pogratulovat jim k vysněnému titulu a slíbit za sebe i za ostatní chovatele OS Pardubice, že se Vám budeme snažit obhajobu příští rok ztížit coby kvalitní konkurence a naplnit tak slogan, že obhajovat je vždycky těžší.

Přehled úspěchů posledních let chovatelské dvojice Leoš a František Vildovi v mistrovstvích OS

- 2002: 3. místo v generálním mistrovství OS Trutnov (150 záv. chovatelů)
- 2003: 2. místo v generálním mistrovství OS Hradec Králové (86 záv. chovatelů)
- 2004: 2. místo v generálním mistrovství OS Hradec Králové (86 záv. chovatelů)
- 2005: 2. místo v generálním mistrovství OS Trutnov (114 záv. chovatelů)
3. místo v Mistrovství dlouhých tratí Východních Čech (367 záv. chovatelů)
- 2006: 3. místo v generálním mistrovství OS Trutnov (115 záv. chovatelů)
- 2007: 3. místo v generálním mistrovství OS Trutnov (115 záv. chovatelů)
- 2008: 1. místo v generálním mistrovství OS Pardubice (139 záv. chovatelů)
  - 1. místo v mistrovství středních tratí OS Pardubice (128 záv. chovatelů)
  - 2. místo v mistrovství dlouhých tratí OS Pardubice (102 záv. chovatelů)
  - 1. místo v mistrovství ročních holubů OS Pardubice (120 záv. chovatelů)
  - 4. místo v mistrovství krátkých tratí OS Pardubice (139 záv. chovatelů)
  - 5. místo v Mistrovství dlouhých tratí Východních Čech (332 záv. chovatelů)

Celkem bylo od roku 2002 získáno 68 pohárů za umístění v nejrůznějších mistrovstvích.